

عنوان مقاله:

زوال شخصیت عیار در داستان حسین کرد شبستری

محل انتشار:

فصلنامه متن پژوهی ادبی، دوره 24، شماره 85 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسنده:

نجمه حسینی سروری - دانشیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شهید باهنر، کرمان، ایران

خلاصه مقاله:

داستان‌های مربوط به پهلوانان و عیاران، محبوب‌ترین داستان‌های شفاهی عامه هستند که اغلب مدت‌ها پس از روایت به صورت مکتوب درآمده‌اند. ابومسلم‌نامه، حمزه‌نامه و سمک عیار از قدیم‌ترین این داستان‌ها هستند و حسین کرد شبستری از جمله داستان‌های عیاری نسبتاً متاخر و از داستان‌هایی است که در دوره صفویه روایت شده است و آن را ادامه سنت عیاری و نقل شفاهی داستان‌ها دانسته‌اند. با وجود این، بررسی داستان حسین کرد، نشان می‌دهد که شخصیت عیار این داستان با عیار داستان‌های پیش از آن، تفاوت‌های ظاهری و رفتاری معناداری دارد. این مقاله با روش توصیفی-تحلیلی به بررسی این تفاوت‌ها پرداخته است و نتایج این بررسی نشان می‌دهد که حسین کرد، پهلوانی عامی، تکرر و فاقد ظرافت‌های رفتاری عیارانی مثل سمک است و برخلاف عیاران پیش از خود که بازیگرانی هنرمند و نمونه کامل پهلوانان آگاه، دانش‌آموخته، زبان‌آور و زیرک‌اند، فاقد زیرکی و دوراندیشی، توانایی‌ها و ظرافت‌های زبانی و مهارت‌های سخنوری است.

کلمات کلیدی:

داستان‌های پهلوانی عامه، حسین کرد شبستری، آیین عیاری، شخصیت عیار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1185076>

